

Edebiyat Defteri

BySponten -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
6 Aralık 2022 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Katil Şehre, Fraktal Adalet

Katil Şehre Fraktal Adalet

Kana bulanmış gömleğinin üzerinden sızan, Kanları görünce hemen anladım
Dumanı üzerinde bir cinayet bu dedim.

Maktulün yerde yatan cesedinin ruhu, gözlerimin önünde yükseliyor semaya

Mazgal deliklerine doğru toplanıyor onca kan

Aç lağım farelerinin iştahını açıyor olmalı bu kan kokusu

Islaktı asfaltlar ve katillerden yana idi bu gece şehir

İzleri siliyordu yağmur, delileri bozuyordu rüzgâr

Delil yok etmekten göz altına alınmalıydı bu şehir

Kimin elleri, kimin boğazında son bulacak, bunu kimse kestiremezdi

Bıçağı sallayan eller, kana susamış ruhlar bilirdi sadece

Bunun son dökülen kan olup olmayacağını

Gece yarıları elini kana bulayanları, dar çıkmaz sokaklar gizlerken

Suç ortağı uzun taş duvarlardı, gölgeleri silinen

Gayrimeşru zamanlarda, Hastane bahçelerinin çöp vagonunda bulunan günahsız, yeni doğanlar

Kundaklarında kurtulup Katili olmak için yarışıyor en büyük günahlar yarışında

Parmak uçlarına şifrelenmiş kanıtların delil yetersizliği

Suç üstlenmeyen parmaklar, kirpikleri sökülmüş göz bebekleri gibi

Nasıl da olup bitenlerden habersizmiş gibi takınıyorlar

Dillerini yutmuş, olmalı bu üzerine kan sıçramış deliller

Bir katilin elleri kadar, kirlili ve karanlık artık bu şehir

Suç ortaklık ve yataklıktan terk etti bir çok insan doğduğu yeri

Ön yargıları yüzünden kendinden utanmalı insan

Yüz süz ve sefil ruhlar satılığa çıkmış kendi aralarında

İsteyene bedava isteyene sırayla

Bana sorarsan cezasız kalanlara

Arkasına bakmadan terkedilmiş bir şehir bırakmalı

Yüzlerinden gülücüklerini esirgemeyen bu maskeli ruhlar

Asıl Kaybedenlerin kendileri olduğunu anladığında bu günaha batmışlar

Kimsenin bu binalarda artık oturmadığını anlayacaklar

SEN Üzülüp durma bu işbirlikçiler için Ey Vicdan sahibi insan

Muhakemere sini düzgün yapan, mahkemedен beraat alan

Acımalısın asıl sen asıl kendine,

Onların içinde İnsan kalabildin diye

Onlar şimdi kalanların peşinde

Kalanları işleri pek zor böyle gecelerde

İnsan Kalmak da zor, gölgelerin takibinde

Dayanmak ta korku verir içten içe

**

Hayat devam ederken,

Hem öyle hem böyle,

Geçen her saniye katiller senin de peşinde

Varsa gücün, cesaretinle ey insan hadi gel inelim en derine

Atomunu düzelteli, düzensizliğin içinde

Formül ize edelim, asal sayılardan, asılsız cinayetleri

Düzen kuralım artık düzensizlikten oluşan

Ebedi saadeti sağlasın arkamızda kalan

Bekleyelim sabırla, ağlayacağımız o acı günleri

Bittiğinde Gülmek artık bekler insan denileni

Franktal kümeler gibi içi içe geçirelim, kelepçeleri katillerin bileklerine

Adalet yerinde ağır ve tarafsız, zaman herkes için hafif, yaşam kuşkusuz ve mecburi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439423/katil-sehre-fraktal-adalet.html>

Bir Adam var

Bir adam var teni rutubet kokan Uzaklari duslemekten kaşları dökülmüş
Gördüğü kabuslardan yüzünü sivilceler basan
bir adam var
kalbindeki yanık kokusu erimiş kablo kokusu kadar keskin ve kalıcı
is tutmuş bir kalbin alıcısı olamayan sahibi***
bir adam var
ruhu simsarların hedefinden kaçmamış
Gizlenmiş oysaki
montunun yakasını kaldırarak Etraftan
bir adam var
Mechule kucak açmış
Ağzındaki çürük dişleri yüzünden
Kimsenin yüzüne konuşamayan
Bir adam var
Rumlardan kalma bir apartman dairesinin son katına atmış kendini
tek dostu yalnızlığı olan
her gün değişmeyen hayatına
bir renk katamayan
Bir adam var
haftada iki gün aynı çorbayı içen
bu adam
ahşap ev eşyalarının sardığı salonundan
yaşanmışlıklarını irdeleyen
tahta kurusu misali derdini oya oya kanatan
karasızlıklarını sorgulayan
yanlış batmış
bir adam var
el uzatını olamamış eli havada kalmış
Gözünün yaşına bakılmayan
Kimsenin acımadığı
bir adam var
Neyapsa sonuca varamayan bir adam
sararmış bıyıklarının arkasında
burnundan soluyan bu adam
özlemeyi unutmuş sevdiklerini
kimsesizler listesinde en üstler de
Bir adam var
sofrasında tek tabağı tek bardağı olan
bu adam
tek derdi çiçeklerini vazosunda yaşatmak olan
tüm umutlarını bir bahara saklamış
inanmasada
gururlu bir adam
tanrının yardım etmediği
tanrısız bu adam
bulamadığı hakikatin ardı arkasını bırakmayan
İnsanlar yüzünden kinci olmuş
Bir adam var
komşuları onu görmeden
evine giren
selamsız sabahsız bu adam
sanki dünyanın yükünü sırtlanmış
ağır ağır basamakları çıkarken
İçinden basamakları pes etmeden her akşam sayan
Bir adam var
akşam yemeği hazır olmayan bu adam
buzdolabında tüm umutları buz tutmuş
derin duygularını derin dondurucuda saklayan bu adam
apartmanın girişinden dairesine kadar tüm merdiven basamaklarını saya saya çıkan bu adam

evine dönerken bulamadığı huzuru sorgulayan
kendine tipsiz diye ifade eden
koca burnuna tüm sebepleri sığdıran
ne yazı sevinç ,ne kışı romantik
mevsimsiz bu adam
şapkasını alnına indirmiş
gözlerini yere eğmiş
bir adam var
kimseyle işi olmayan
bu adam
bu gece bir karar aldı
eskiciden aldığı yıllanmış antika sandalyesi üzerinde son kez kendi şiirini yazdı
ipi elinde tavana baka kalan bu adam
inanmış yolun bittiğine
ağlamaklı çirkin suratıyla vedalaşmış
eskiden kalma kırık aynası karşısında ahlaksızlaşmış kendine
bir adam var
yolun sonunu kendi çizen
önündeki kağıda son sözlerini ve dileklerini yazan
bu adam
yutkunup yutkunup almış kalemi eline
silgisi olmayan bu adam
silmiş ona tüm yapılanları bir kalemde
hey gidi yıllar diye başlamış son şiirine
allahısmarladık diye bitirmiş son kıtasını
bitirmiş bitirmesine
ama
sonu gene bulamamış
bu adam
bir adam var
çürük halatı boynunda
kaydırmış altındaki sandalyeyi korkarak ölümden
ölüm bu ya..
gelip bulamamış kendini
bir kere daha düşün dercesine
fırsat vermiş hayat ilk defa kendine
kimsenin ona vermediğini sunmuş
sunmuş sunmasına
inamamış hayatın samimiyetine
Güvenmemiş ölüme
bir adam var
ısrarcı hayatın şans vermesini dalga geçer saymış kendinle
kızmış bir adam var
ölemediği için ölmek isterken yaşayan
bir adam var
oturduğu dairenin son katından kendini bırakmış son çare
bir adam var
düşerken bile hayatı gözlerinin önünden geçmeyen
bir adam var
Bomboş beyaz bir kağıt gibi
yaşamamışlıklar dolu
mahalleli çok konuşmuş arkasından
tam iki gün
bir adam var
kimsenin ondan haberi olmayan
o adam
artık yokmuş
bulamadığı kendinde
aramadığı yer kalmayan
düşünmediği çare
yaraları açık kalan
bir adam var
asfalttan kanlarını itfaiye temizlemiş
bir adam var
Ölümüne ne sevilen nede üzülen
Cenazesi ortada kalan

Tabutuna dört kiři bulunamayan
Bu adam ..***
- [] ***Bir varmıř, Bir adam yokmuş..***
Bir varmıř, Bir adam yokmuş..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439549/bir-adam-var.html>

Yaşım Tam İkiyüz

Bu karlar altındaki, soğuk paslı raylar bilir yalnızlığa itilmek ne demek
Üzerinden çok yıllar geçti bir yolcu treni geçmeyeli
Bir tren sesi duymayalı
Yoksa Sağır mı oldu pastan kulakların
Gözlerinde yaşlılıktan mı? görmez oldu
Nerede ayrılık saati birbirine sarılan sevdalılar
Evlatlarıyla vedalaşan analar, babalar
Kaderimize boyun mu eğdik? Biz
Sen söyle dört asırlık koca çınar
Yaşanmadı mı
Yaşanmadı mı? Tüm sevinçler ve ayrılıklar
Tahta bavullar ellerinde Vagonlarına yerleşenler nerede? hani
O Koca heybetinin altında Son sözler söylenmedi mi Ayrılık saati
Göz yaşlarını akıtmadı mı bir insanlık
Söyle haydi korkma Kimse gelmez artık
Ben ise kimleri ağırladım bu koca gövdemin içinde
Ne gişe memurları geldi geçti Ne yolcular hayranlık duydu bana
Misafirhanemde nice evsizler Huzurlu uykularına benimle dalmadı mı?
Ben değil miydim onların rüyalarını süsleyen
Yaşım tam iki yüz, Tadım ise tuzlu ve paslı
Ahşap geniş saçaklar, dikdörtgen tavanım
Tarihin kalıntısı üzerimde, Tarihin sayfalarına yazdırmadım mı adıımı?
En güzel tren istasyonu diye
Peki şimdi! Evet kim söyleyecek Nerede o yükünü bize boşaltan trenler
Çok gördünüz belki de bir makinistin bize el sallamasını
Belki sizin için bir beton duvar, bir ağaçtı sadece, soğuk paslı bir demirdik
Hareket memurumuzu özledik biz Onun verdiği yılları verin bize yeter
Şu yan yatmış vagonu birisi doğrultsun lütfen yerinden
Onun sesi çıkmaz, acısı da görünmez
İyi tanırım ben onu, ilk buharlı lokomotifin arkasında geldi o buraya
Aramızda en çok çekilen ve en son ilk itilen o dur rayların üzerine
Ne kadar manidar bıraktınız bizi bilseniz
Yattığı yerden doğrulamayanlara acıyın
Sizi sevdiklerinize kavuşturan bize Merhamet gösterin

Gösterin ki Bizde helal edelim size Hakkımızı

Hem de sadece, Bir trenin düdüğüne.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439724/yasim-tam-ikiyuz.html>

HİPERMETROP BİR AŞKIN İLLEGAL YASALARI

Tarifi pek az kulakların şahit olduğu, bir aşk hikayesi biliyorum

Bu aşk hikâyesinin taraflarının birbirlerine kavuşamama sebebi, mesafeler meselesi

Ama öyle bilindik uzaklıklar değil meselenin kendisi

Ben anlatayım da, bilinsin o vakit bu gönül ezgisi

Yakınında olanı uzakta saymakla ilgili bu aşkın asıl hikayesi

Birbirine hudut iki ayrı köy gibi, Aşıkların aşamayacağı yüksek duvarları olan setlerle çevrili.

Yarısı beyaz diğer yarısı bembeyaz bir huy gibi, duyanlara şükür ettiren bir kısra misali.

Temiz ile berrak kadar eş, iki anlam kadar birbirine yakın ama uzak bir kavram endişesi bu aşkın hikayesi.

Bir kalbin başka bir beden içinde atmasına izin verilmeyen, kuralları olan bir oyun misali

Dejavu ile paradox kelimelerinin aynı cümlede aşk için mana teşkil etmesi gibi

Hem hipermetrop hem de miyop bir aşkın hikayesi

Gel gelemim

Serhat boyunda, karşıya geçmeyi bekleyen yığıdın bu divane gönlü

Söz dinlemez, hırçınlığı dinmez ey virane ömrü

Göze alsa da demir parmaklıkların ardını, aşkı için korkusuzca

Legal hakların illegal savaflara dönüştüğü aklınca

Çiğniyor da çiğniyor, tadı kaçmış ona engel tüm yasaklarını

Büyüyor da büyüyor bir sakız gibi kalbinde acı yarası

Nedir bu önümüzdeki demir set engeli

Hurdası para etmez paslı yasaların bedeli

Dikenli tellerin arkasından, bakıyor onun bana gözleri

Nasıl dayanır bu kalbim gözümün önünden geçiyor şimdi onun gözleri

Mayınlara basmadan geçerim ben yeter ki sen oradan sev beni

Oldu olacak hazırız zaten biz seninle ölüme

Bu tel zaten çekmedi mi bizi yaşarken ölüme

Kulak ver sesime, karar ver kendince

Bitsin bu hasret kavuşalım gönlünce

Ya ölelim diri diri gülsünler bize

Ya mülteci say beni

Ya da Tel boyu sev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439954/hipermetrop-bir-askin-illegal-yasalari.html>

KİFAYETSİZLER

KİFAYETSİZLER

Şimdi gün aydın ve vakit erken daha geceye

Tüm kabul görmüşlükler ise, keyiflerince yerli yerinde

Gözü açık, kalbi kör olana ise durum hep karanlık

Buluşunca üst üste yelkovan ile akrep

Hepsinin arabası bal kabağına dönüşecek

Anlayacak o vakit onlardan kimileri

Kendilerini kandırmalarının yokmuş hiç bir kıymeti

Onlardan bazıları da kendi kendine söylenecek

Kim şimdi beni buradan beraat ettirecek

Yeniden Kavrayacak kendini deliliğe vuranlar

Kâinatı bir küçük Atoma sığdıramayanlar

Görecekler, Görmeden inanmam ben diyenler

Bugün inkâr edip o gün huzuruna gelenler

Arayacaklar, son bir çare, kendilerine

Hem bir delil hem de şahit

Bulamayacaklar, yemin olsun etrafta ne bir taş ne bir zahit

Kaçıp kurtulmaya çalışacak, insan kendi nefsinden

Fakat, Yakalanacak o günahkâr ve yalancı perçeminden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440075/kifayetsizler.html>

ACI PİSLİK

Yağan aralıksız yağmurun arkasından, sokaklar kimsesiz ve başıboş

Etraf kimi yanan, kimi yanmayan sokak lambalarının cızırtısına esir düşmüş, lakin sakinliğini koruyor

Eğer olurda, kafanı kaldırıp gökyüzüne bakacak olursan, tek renk kızıl gri.

Hava, kirli ve soğuk

Sokak aralarındaki, sıra sıra mazgallardan çıkan, Şehrin yer altı buharları, aralarında senkronize.

Sanki her an, sıra dışı bir olay yaşanacakmış gibi, bir gaflet enerjisi geziniyor üzerimde

Fırtına öncesi sessizlik misali, anlamsızlık ve bilinmezlik kol kola girmişler

Sanırım, yağın yağmur planın parçası.

Herkes olduğu yerden uzaklaşmanın yolunu arıyor

Mazgal deliklerinden, cüssesi yeten her şey, arkasına bakmadan, kanalizasyona karışıyor

Sokağın ortasında patlak terkedilmiş meşin bir top

Tuhaf olan etrafta hiç in, cin yok

Ben ise güçsüz ve düşüncesiz

Bir ayağı topal sokak köpeği gibiyim

Sekerek yaşıyorum, hayat denen bu çileyi

O sırada

Karşı kaldırımdan iri yarı, uzun boylu bir adamın gözlerini bana doğru dikmiş, paltosunun altında, kendini siper ederken görüyorum

İki göz mavi, göz gecenin karanlığında besbelli bana bakıyor

Başkasına desen, ne var canım bunda

Bana kalsa, cinayete teşebbüs bu bakışlar!

Boş geçen şehir otobüsleri, kimseleri almamak için, sanki oradalar

Anlaşılan şehrin her yerinde, zihinler bulanık ve sorguda

Şehir sise teslim olmuş, elleri yukarıda

Gözümün akı perdeye yenik, aklım, aklımda yok yerinde

Alışa gelmemiş bir gecenin kokusu sinmekte, o an üzerime

En iyisi, bir taksi bulup eve gitmeli, ev denirse o fare yuvasına

Biliyorum, bu gece duvarların içinden gelen sesler yine uyutmayacak beni

Fırsatını bulup bu evden çıkmalıyım

Nasıl olsa değişmeyecek bir kaderin, karanlığı çökmüş üzerime

Yoksa yalnızlık mı dokunuyor artık bana

Bir şeyler dokunuyor o çok belli

Yıllar önce bir telefonum vardı

Bana kimsenin ihtiyacı olmasın diye
Onu da kırdım attım
Yaşarken, gömdüm çoğu insanı ,bir telefon numarasına
Biliyor musun?
Heh Nereden bileceksin
Hep bir köpeğim olsun istedim, dost diyebileceğim
Hep dostlarımın köpeği oldum, tasmam onların ellerinde

Kime inandıysam, ilk o attı boynumdaki ipe ilmiği
Kime kandıysam, ilk o itti dibe beni
Çukurdan bile attılar sonra beni
Atılanların kimileri, hak etti itilmeyi
Ben ise, sadece sevmeyi

Türlü insan ile tanıştım ve anladım
Kendileri gibi olmayanları, ötelediler
Kendileri gibi olmayanları, sevmediler, sevediler
Hiçbir şey onları durduramadı
İnsanın canavara dönüşme evresi, böyle başladı

Çok sonra duydum ki
Evren bırakmazmış hakkı gasp edilenlerin hakkını, kimsenin yanlarına
Yapıştır, söke söke kazırmış, yakalarından
Günahlarının orucunu
Şimdi ise, insan yarattığı canavarını durduramıyor
Önceden saklayabiliyorlardı, esaretlerini
Şimdi kimi bedel ödüyorsa, hepsi suratlarından belli
Onları tanımak artık, çok kolay
Bilmeyenler için, ruhlarına bir parmak iyilik çalın onların
Hemen anlayacaksınız, hallerini anlayacaksınız
Bu insanların acı pislik' bir tadı var artık ruhlarında
Rutubet sarmış limon küfüne benzer

İşte buna karşılık insan, sattı ruhunu şeytana
Merhametten uzak vicdansız bir et yığını artık o

ŞEMSI PAŞA PASAJI

Öznesini kaybetmiş bir devrik cümle şimdi insanlık
Taşdığı tüm sıfatlardan yoksun bir zamir.
Kaçak ve gizli tutuluyor. Ayyuka çıkmamış hasetler.
Absorte edilmiş saklı bir hazine kutusu misali, ego.
Benlikler kendi elleriyle teslim edilmiş kandırılmış zihinlere.
Söylenecek söz kalmamışken, hala çırpınır durur insan.
Öğütler verile dursun iki dudak arasında.
Deneyimler tartışmasız hayati gerçek sayılsa da, bilgi amacının dışında bir silah olmuş, Tetik düşüren ellerde.
Yeminler edilmiş içi boş inançlara.
Şahitleri Tanrı olmuş bu Tanrı tanımazların, kitapsızlığında.
Meydan okumak yerine meydancı olmuş bir insanlık.
Güven istiyorlar bir de kendilerine, kendini satanlar.
Hem de sırf yaşadım diyebilmek için.
Yaşamın, yaşatmadan geçtiğinden habersiz bu, sesi büzüşesi çiler ah sizi Şemsi Pasajı'nda tezgâh kurduran hainler
Dost bildiniz, kendinize düşman olanı.
Düşman saydınız sizin adımızdan, size daha yakın atanın.
Hep, hep bir son yazdınız en kötü kaderinizi.
Ne kötülükleriniz son buldu günün birinde.
Ne de iyi bir son yazabildiniz kendi kaderinizde.
Güç almış başını gitmiş mertliğin yanından.
Eskiler aranır olmuş şimdikilerin yardımına.
Hamuru bozuk sahte para misali olmuş insan.
Anlaşılır o da artık bir bakışta.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440328/semsi-pasa-pasaji.html>

PROMOSYON ŞAİR

PROMOSYON ŞAİR

Ben bir tükenmez kalem mim
Var oluş sebebim
Bir amaca hizmet etmektir benim
Belki bir dolma kalem değilim
Ya da bir hediye kutusunda gelmedim
Varoluşum promosyon dur benim

Fakat hayat sizi başka bir yolculuğa sürükler
Tükenmez kalem dahi olsanız
Bir genç şairin parmakları arasında
Şahitliğe mesela
Onun içsel dünyasından
Şiirsel yolculuğuna eşlik ederim
El yazısı daha bu hafta düzeldi
Güzel ucum ve kalın hatlarımla ona eşlik ederim

Bazen çantasında sıkılınca ben
Düşlere dalarım kötüden iyiye
Ne kadar şanslıyım diye
Olsaydım bir bakkalın kalemi derim
Kulağında geçirseydim bir ömrümü
Yazsaydım sürekli fakirin fukaranın borcunu
Mahallelinin veresiyesini silerdik belki o vakit
Kara kaplı saklardı kendini çekmecenin dibine
Tutardım nefesimi ben ise

Dalarım işte öyle o çantanın ön fermuar cebinde
Bazen bir karar anına şahit düşseydim derim
Bir hâkimin az sonra ortadan kıracağı.
Kurşun kalem olsaydım
İpe giden bir mahkûmun gözlerinde
Tükenirdim yaşamak varken
Tükenmez kalem adını bana koyanlara inat

Hiç kalem traş kullanmadan öldü

Dedirtirdim.

Şekil

Bir banka memurunun

Iç cebinde yaşamak da vardı Hayatı

Gömleğine bulaşmak, çirkinleşmek isterdim.

Çocuklarına ev alma hayaliyle, bir babanın

Düşük faiz peşinde, silik imzaları olurdu

Arka arkaya atılan imza sirkülerinde

Bir ev için Bir ev insan dört duvar peşinde

Peşinat ise bankanın kendi elinde

Bir hekimin karar mekanizmasını

Hastanın ailesine bıraktığı

Ölüm ile yaşam Arasındaki

İnce çizgi olmak da vardı

Ya da sadece ölülerin yazıldığı

Morgun girişindeki çizelgede

Kıçından ipe bağlanmak da

Yere düşmemek ugruna

Kim çalsın beni

Beyaz önlüğün sol üst cebinde

Bir ömür tükenmezdim

Hiç mi güzel hayaller gelmezdi aklıma

Gelirdi elbet

Bir ünlünün konser sonrası kart postallarını Süslemek isterdim İmzasıyla

Yahut

Nobel almış bir düşünürün

İlk satırları kitabının

Ateşkes anlaşmasının

Barış için atılan İmzaları hep hayalimdir

Ve bir

Peygamber'in ilk vahyini yazan

Sahabenin elinde olmalı arzulan

Ceylan derisine

Satırlara dökmekti Yaratıcın sözlerini

Ve insan bilmeliydi kendine bahşedileni

Peki bu icra memurları ne olacak
Ben onlardan çok korkuyorum biliniz
Bir ailenin feryadına göz kulak kapatan
Yedi iş günü içinde göz yaşı dolduran
Yedimin'e yeminini bozan avukatlara
Basarım kalayı ağlayan çocuk olursa
Çekerim nefesimi tutarım içimde
Kaşe ararsınız sonra imza yerine

Ne şanslıyım şimdi oysa
Şair bütün şiirlerini benimle yazıyor
Seçmiyor başka kalem kendine
Sivri ucu mu kalın çizgimi sevdi sanırsam
Promosyon olmak da güzel
Elleri güzel yazanların şairliğinde
Felaket içinde olabilirdim
Örneğin
Bir Mağdurun Gözüne saplanmış
Cinayet silahı olabilirdim bir katilin elinde
Korkarım
Can acıtan deliller olmaktan
Korkarım
Bir mağdurun gözünde kör olmaktan
Korkarım
Tükenmez olan adımları tüketmekten
Ve korkarım ki
Can alanlar can yakanlar
Adaletin elinde görsünler beni
Geçirsin kendi boyunlarına iplerini
Korkarım korkmayandan
Utanırım utanmayandan
Beterin beteri var derler
Belki bir dolandırıcının imzasını en güvenilir
Attığı kalemi ben olabilirdim
Ona uğur getirdiğimi düşünen
Kötü bir ün sahibi kalem de olabilirdim
Sahte imzaları gerçek bir kalem atan adamın

James Bond çantasında,
Karşılıksız çek karnelerinin ve tüm
Umut tacirliğine şahit sayılmayacak
Bir altın kaplama dolma kalem de olmak vardı.
Altının değeri çığneden haksızlıkların karşında
Bir hiç olmakta oysa

Ve en kötüsü
Bir diktatörün halkını düşünmeden
Sattığı ulusunun altında kendi imzasını
Benimle atması vardı
Çeksem mürekkebi mi içime.
Tutsam tutabildiğim kadar
Altı üstü bir kalem ne kadar dayanabilir
Bir diktatörün karşısında
Dedim ya korkarım korkmayandan
Halkını gözden çıkarmış
Gözü dönmüşünler in iktidarından
Ama dedim ya çok şanslıyım
Tıpkı bu promosyon şair gibi
Ben onda İstikbal, görüyorum o da bende
Görmüş ki şiiri ne yazmış beni benle
Şimdiden her şey için teşekkür ederim
Bende sayın sivri uçlu kalın çizgili tükenmez im
İyimsimi tükenmeden sizi yerinize götürelim
Gördüğün İstikbal'e beraber gidelim
Bekle beni çantamın fermuarlı ön cebinde
Çıkartacağım oradan seni günün birinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440435/promosyon-saiir.html>

Zatürre Hayat

Zatürre Hayat

Şehrimin, Arnavut kaldırımli dar sokaklarından, yürüyorum Evime doğru

Şefkatle sarılmış kollar gibi, çevrili Şehrin duvarlarında, gölgem bir koluma girmiş, bu gene çok içmiş diye dedikodular yapıyor kulağımda

Saat olmuş akşamın, ne akşamı sabahın bilmem kaç

Gözlerimin maviliği kadar çakır olmuş kafam

Ayaklarım, bacaklarıma tutunmuş zor yürüyor

Ah şu ayaklarım, onlar ezbere bilir, birahaneden eve giden tüm kestirme yolları

Ayağımdaki kösele ayakkabıların çıkardığı tak tuk sesleri, yanımdan geçen faytonların, atlarındaki nallarına eşlik ediyor

Tak tuk tuk tak

Hadi bakalım, kim kazanacak

Sigaram, dudağım kenarında, ucundaki kısık ateşi, kılavuzu bu yolların

İçime çeksen, çekemem, atsam yere, kıyamam

Fabrikaların dumanları gibi, tütüyor, gözlük camlarımin önünde

Yağmur mu yağdı?

Yoksa, yine ben ayılım diye bir kova su mu boca etti bu garson bozuntusu

Yoksa, çok mu ağladım ben yine

Şu ilerideki kalabalık ta neyin nesi

Sarhoş olabilirim ama, biliniz ki her şeyi hatırlarım ben

Neden Sakinliği bozulmuş bu sokağın böyle

Hep geçerim buradan aynı saatte

Asfalttan gelen bu sıcaklıkta neyin nesi

kalabalığın içinde bir insan silsilesi

Yaklaştım,

baktım

vee

Hatırladım, Sabahleyin ıslak bir karton üzerinde, Yaşlı bir dede

İnce kıyafetleri üzerinde üşümekten zatürreye yakalanmış tir tir titriyordu

Hem de Yanından gelip geçen tüm gözlerin çaresizliğinde

Bu o

Oracığa öylece kapaklanmış , son nefesini verirken burnundan gelen bu hayata gözlerini kapamış

Nereden geliyor bu ayrılık sıcaklığı diyorum bende,

Daha soğumamış meğer vücudu, o yaşlı bedeninde

Kahramanca cephede savaşırken ölen biri gibi

Oda verdi hayata kendi emeğini

Şimdi onca göz, başına üşümüştü tepesinde bakıyor

Akıllarda ise, düşünceler boş sandalyelere oturmayı reddetmiş

Herkesin kafasında Ayakta kalmış düşünceler var şimdi

Ölüye saygıda yok bu hergelelerde y

Yaşarken bu dünya denen hapisanede

Öldükten sonra, sıra insanların göz hapsinde

Kimse bir şey yapmıyor, taş kesilmiş insan

Hiçbir heykeltraş bu kadar gerçek bir ölüyü yontamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442391/zaturre-hayat.html>

Yarınlar Olmasa

Korkulardır insanı ayakta tutan
Hem uyanık hem de gerçek sandıran
Bir rüyadan bir rüya insanı kandırıp duran
Korkulardır her daim olduran

Hastalıklardır beklenmedik davetliler
Yaşlandıkça kendilerini hissettirirler
Bir ışık tır gelip geçen oysa seneler
Ne anlar ne hisseder buradan gelip geçenler

Çaresizliktir geldi mi insanın yakasına yapışan
Düştüğünde bir dost eli yoktur artık ona uzanan
Vefasızlık diz boyu kar misali yollar kapayan
Yoktur yanında insanın kanından bir ağlayan

Hak tır karşılığında hakkını almak isteyen
Haksızlık karşısında çaresiz eğilip bükülen
Derin yaralara tüm bu sebepleri veren
Hayattır kanunsuz tavırları insana öteleyen

Şimdiler de kalplerde atmayan vicdandır
Merhamet sahihsiz, Adalet ise yersizdir
Zamandır artık suçlanan, yargılanan
Belki de akrebin yelkovanı vurmasıdır, iki kaşının ortasından

Yarınlar olmasa düşünemez di düşler
Kalp atamazdı bir sevgiliye gönlünce
Yazılamazdı şiirler söylenemez sözler
Edilemez di kim bilir yeminler
Yarınlar olmasa

Hırstır insanı insana kıydıran
Arkasından dolanıp kuyusunu kazdıran
Yüzene gülüp, ardınca plan kurduran

Bir hastalıktır insana ait olan

Meraktır taşı yontup tekerleği bulduran
Hayatı keşfedip düşündürüp, sorgulatan
Bilmenin keyfine var mı varıp ta duran
Evreni anlayıp aleme kafa tutandır insan

Yalan ise yalandır hep
Karanlığın içinde aydınlığı arayan
Kendini bulan var bir de bulamayan
Pili bitmiş duvar saati gibi durur insan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1456058/yarinlar-olmasa.html>

SIRAT

SIRAT

Sema da bekler melekler ,sabah namazına kalkan müminleri
Gökyüzü henüz mühürlüdür açılmadı seferleri
Onlar da bilir Okununca açılacak ezanı Muhammedî
Ne çok sever Rabbim derin uykularından kalkıp ona yönelen leri
Vakit gelip okununca minarelerde ezanlar
İmanı bütün olandır hep vaktinde , namaza duranlar
Nefslerini yenmiş, sabır ile yoğrulanlar
Damarlarında akan huzuru hemen anlarlar
O kullardır ki dünya hayatına, tercih etmediler ahireti
Her kul kendi mertebesince bildi kendi kendini
Kimi karıştı erenlere vardı hakikat tecellisine
Kimi ise küçük bir taşa takıldı devrildi olduğu yere
Bu yol çetindir , kaygandır demedi mi onca dede
Nefsin oyunları vardır hem gündüz hem gece
Sana senmiş gibi yapar sızar gelir nefsine
Kanarsın kalırsın yolda aman ha demedi deme

SIRAT Şiir 3

Kimi imanlı kimi imansız kanar bu dünyaya
Ayırt etmez nefs bakar kim var daha
Sultan Süleyman'a kalmadı baksana dünya
Seni bir hışımda yutar aman sakın ha
İkra dedi önce
Uyanlar girdi sırasına cennete
Okumayı seçmeyen takıldı kaldı geride
Ölüm sanmasın kurtuluş daha işi çok nice
Ankebut süresinde gene seslendi Allah
Bu dünya oyun ve eğlenceden ibarettir diyor anlayana
Anlamak istemeyene zaten yok orda bir fayda
Köprüden geçmek hiçte kolay sanma
Sıratdır o saç kılından daha ince
Keskin bir bıçak tır o kendine gelemeyene
Erdemli bir yoldur orası edep ile gelene
Pişmanlıktır O, Uykusuna yenik düşene

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457735/sirat.html>

NESİN SEN

NESİN SEN

Ormanın derinliklerinde dolanır, türlü çiçeğe, bitkiye konarım.

Küçük su kaynakları ve dağ manzarası olan her yer, benim otağım

Varlığım, onun varlığını hamt ile tespih eder durur iken

O isterse, ben varım, dilerse yok olanım

-

Her olana ve bitene gönülden varım

Güneş tepede ise, bir bakmışın, bulutlara uzanırım

Şükür ile O nu anar, zikir ile dilime dolarım

Yaza, kışa, ayaza bakamam, ondan gelen her şeye razı olanım

-

Gök mavi, doğa yeşil, su beyaz, ben ise rengârengim

Onun sonsuz kudreti içinde var olan, dört kanatlı yelpazeyim

Kim olduğumu var mı şimdi merak eden

O zaman diyeyim size, Kimin ben

-

Ben alemlerin rabbi olan Allah'ın eseri

Hakikat sevdalısı, onun esmasının bir adıyım

Dört kanadıyla yolları aşar, alemlerden alemlere akanım

Bu yolun maşuku, hakikatin aşkına varanım

-

O Uç dediğinde uçuveren, kon dediğinde konu verenim

Maviliğin içinde süzülen, yeşillikte görünenim

Dere, tepe, dağ, taş, yer gök içinde süzülenim

Adımı Hz. ademe ezberleten, kuyu dibinden mısır sultan getirilen

Rabbimin eseri, Yusuf'un yusufçuğuyum

Hayatın anlamı, sistemin parçası, Allah'ın varlığıyım

Ya peki sen ...?

Vardın mı henüz kendine?

Tanıdın mı rabbini?

Bildin mi kendini ?

Kimmişsin sen?

Söyle madem

Nesin sen

[@byspontan](#)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457882/nesin-sen.html>

ÇİLE

Bir zaman gelir , çile çalar insanın kapısını
Beklenmedik bir misafir gibi karşılar ,kul acısını
Arzularına yenilen, gafil avlananların sınavı
Herkes bilemez , bu sınavın zordur cevapları
Kimi vardır Dilinden söyler duyduklarını
Kalbi atmaz onların , endişeye tıklalı kulakları
Bildiğini bilir anca , katmaz üstüne hiç bir çaba
Kendinden emin oldum diyen, İşte onlar , bin parça

Ey dost
Gücünü güç katmak var iken
Çileyi verenin o olduğunu bilir iken
Yapanın yaptırının Allah olduğunu söylerken
Gel sen vazgeç , ben oldum, demekten

Yunus gibi, taptuk sultanın yanında pişmeden
Rumi, gibi aşk ile sevmeden
Yusuf peygamber gibi ,kuyularda erimeden
Oldum dersin, hiç bir şey bilmeden

Kul Nesimi gibi derin yüzülmeden
Hallacı Mansur gibi sabretmeden
Eyüp peygamber gibi döşeklere düşmeden
Oldum ben dersin, bilip bilmeden

Ariflerin o yüzülen derileri
Dağa , ummana ,Sığmazam diyen beyitleri
Somuncu babanın açları doyurma gayretleri
Şemsi tebrizinin başından geçenleri
Yaşamadan , bu yoldan geçen yoktur
Ey Allah'ın erenleri

Hız. İsa gibi çarمیğa gerilmeden
Yaşarken ölüp tekrar dirilmeden
Hz. Peygamber gibi şeytanını Müslüman etmeden
Oldum dersin durursun

Durduđun yerde olamazsın, anca avunursun

Ölünce biter mi ,kaçtığın o çile

İsteyince döner mi , dünya tersin tersine

Her yola çıkan varır mı sence hakikatine

Bildin mi şimdi

Ham ile pişmiş neye denir ? Ahirette görünce

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462697/cile.html>

YOL

Yola çıkıp varmayan, yoldan çıkıp varan yoktur der Taptuk sultan
Uçsuz bucaksız toprakların hükümdarı bile olsan
Mertebeyi aşmadan, varamazsın ,7 düvele sultan dahi olsan

Her bir vadi, bir mertebeye eş gelir bu divanda
Sırrı sülük bunun adı diğer tarafta
Nefsini yenmeden yola çıkanının sonudur heba
Kimi sabrına yenildi, kimi ise namına

Sevindi garip insan, yenildi oysa şeytanına
Gördü, geldi, geçti sandı yolu vardıkça
Sonra baktı, gördü ,anladı yazık oldu onca çaba

Herkes geçemez o derin vadilerden
Takılıp düşenler ile dolu sınavı veremeyenler
Geçenler İstemesini, şükretmesini en iyi bilenler

Lakin
Teslimiyet bilincinde olan erenler
Onlar o yolu gözü kapalı gidenler
Korkusunu, şeytanını Müslüman edenler
İşte onlardır
Zümrüdü Anka'nın karşısına geçenler

Desem ki
40 yıl odun taşıyan sırtında bir dergaha
Tur dağına da çıksan varsan o sana yakın olana
Semazenler gibi dönsen de yana yakıla
Kibrini yenmedikçe yanamazsın aşkından söyleyeyim ben sana

Hamken pişmeli insan piştikçe ermeli muradına
Önce istemeyi bilmeli, sonrasına hep şükretmeli
Tevhidin sırrını çözdüm diye sakın ola aldanma
O baktığın camdır, aynadır sanma

Kıskançlık ve haset ölmedikçe içinde
Yaşarken insan ölüp tekrar dirilmedikçe
Kandırma kendini ey kul gel bir an evvel kendine
Yapanın yaptırmanın o olduğunu bilmeyen gelemmez kendine

Kendine gel
Kendine gelebilmen için kendine gitmen gerek
Aşk ile bu yolda erimen gerek
Okuduğunu ise anlaman gerek
Kendine gel kendine
Kendinden kendine nasıl gelir bu aciz kul sor bir arife
Bildiğini unut asıl sır bilmediklerinde

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463253/yol.html>